

Alterens Sakramente. Man har talt om den Sag, som om dette slet ikke fandt Sted efter Lovgivningen. Det finder ikke ofte Sted, det er sandt, og vil vel heller ikke ofte finde Sted i Fremtiden, men det finder Sted, og Lovgivningen er saaledes. Saa er Spørgsmaalet, om en Mand eller Kvinde, der saaledes er kommen i Konflikt med Styrelsen, at han er afvist fra Folkekirkens Goder, Adgangen til Nadveren, skal have Ret til at sidde i Styrelsen, sidde i Menighedsraadet eller have Valgret til dette. Jeg har ment, at det ikke burde finde Sted, og det samme havde jeg foreslaaet i Fjor. Maa jeg i Parentes bemærke, at det ikke har været min Opgave at forelægge Lovforslaget just paa samme Maade som i Fjor, men det har været Opgaven for mig at forelægge det saaledes, som jeg efter fortsatte Overvejelser har fundet det tjenligst for Folkekirken. Men paa dette Punkt er der foreslaaet ganske det samme som i Fjor, og jeg mener heller ikke ret vel, at man kan komme bort fra dette, thi man maa tage Hensyn til den Lovgivning, man har om denne Ting. Men selvfølgelig — og det sagde jeg allerede ved Forelæggelsen — betyder dette ikke, at der gives Tilladelse til Udelukkelse fra Nadveren af den Grund, at man vil berøve nogle af Folkekirkens Medlemmer Valgretten. Det er ikke tænkeligt, at en Præst vil give sig til at skrive maaske 4—500 Breve for at faa Folk udelukket fra Nadveren og derved fra at optages paa Valglisten. Det er ikke tænkeligt, for det første fordi jeg ikke kan tænke, at en Præst vilde bære sig saaledes ad, men maaske vil en straks sige: Ja, fordi Ministeren ikke kan tænke sig det, kunne vi andre saa godt tænke os det. Der er nemlig Folk, der meget godt kunne tænke sig saadan noget om Præsterne. Men selv om man kunne tænke sig det, kan han jo ikke gøre det alene, han skal have Biskoppens Sanktion, og den tror jeg ikke, han vil faa, thi Biskopperne ere jo rolige, besindige og fornuftige Mænd, der paa ingen Maade ville gaa ind paa noget saadant. Men vil man yderligere være sikret, skal jeg ikke have noget imod, at man sætter noget ind i Lovforslaget, hvorved man sikrer sig imod, at denne Bestemmelse skulde blive brugt til at udelukke nogen af Folkekirkens Medlemmer fra Nadveren for derefter at benytte denne Udelukkelse til at udrense Valglisten. Jeg tror, som sagt, ikke, den vil kunne benyttes dertil, og det har heller ikke været Meningen med den.

Endelig har jeg i Lovforslaget forlangt, at de, der ville optages paa Valglisten, skulde erklære, at de ere døbte og konfirmerede i Folkekirken, og at de fremdeles regne sig som Medlemmer af Folkekirken. Det er jo rigtigt, naar man giver en Organisationslov for Folkekirken, at den saa gives for Folkekirkens Medlemmer, og de ere jo Medlemmer, som ere døbte og konfirmerede i Folkekirken — Konfirmation er jo en folkekirkelig Forskrift. Det er ikke nok, at man taler om en kristelig Daab, thi en saadan har ogsaa den katolske Kirke, det er der ingen, der benægter; den reformerte Kirke har ogsaa en kristelig Daab, men hverken Katoliker eller Reformerte have folkekirkelige Rettigheder, idet de ikke ere Medlemmer af Folkekirken. Nu er der indvendt en Del imod, at der forlanges, at de skulde være konfirmerede i den danske Folkekirke, og fremført en Del imod selve Konfirmationen, men skulde man til en Omordning af Konfirmationen, vil det kun kunne ske ved en særlig Lov. Jeg kan godt sige, at der kan være en Del at ordne ved den Ting, jeg beklager kun, at der er saa liden Enighed i Landet om, hvordan man vil have Lovgivningen indrettet paa dette Omraade. Der er samtidig under denne Forhandling blevet nævnt andre Punkter, man kunde ønske at faa lovgivet om, nemlig borgerligt Ægteskab og borgerlig Jordefærd. Ja vel, det kan ogsaa godt ske; man kan blot ikke forlange, at alt skal komme paa en Gang, og heller ikke, at alt skal ændres allerede ved disse Lovforslag. Naar for Resten borgerligt Ægteskab skal indføres som almindelig Forpligtelse, eller naar man vil have Regler for Ægteskabs Indgaaelse i det hele taget, er det en Sag, der mere paahviler Justitsministeren end mig, men saa vidt jeg ved, er det ogsaa en Sag, som allerede er under Overvejelse hos den ærede Justitsminister.

Jeg nævnte før, at Folkekirken er noget mere end en blot og bar borgerlig Indretning. Det ærede Medlem, der havde Ordet foran mig, henviste til Grundloven. Jeg henviser ogsaa i saa Henseende til Grundloven. Grundloven siger jo, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke og understøttes som saadan af Staten. Deri ligger i Virkeligheden, at den er ret forskellig fra andre borgerlige Institutioner her i Landet, som dette ikke kræves af, og deri ligger ogsaa, at Folkekirken skal holde den evangelisk-lutherske Forkyndelse i Ære, at den ikke kan tillade, at Baptister komme ind i Folkekir-